

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCYJ ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

Ostatnie 2 dni

Kino

„Legun”

W. Dąbrowskiego 12.
(dawnej Sabinia)

Prezentacja w dni powsz. o g. 8, w sobotę o g. 4, w niedzielę i święta o g. 5.
Ostatni seans punktualnie o g. 8.30.

Dotychczas wszyscy byli zachwyceni grą artystów scenicznych. Lecz w tym obronie, każdy podziwiał artystów od karabinów i szabel.

tylko do poniedziałku włącznie.

**Każdy
Każdy
Każdy
Każdy**

w czyjej piersi bije serce Polaka, miłującego swoją Ojczyznę

kto osobiście brał udział w bohaterskich walkach roku ubiegłego przeciw czerwonej armji i własną pierś bronił Ojczyznę przed zalewem nieprzyjacielskim

kto dzięki niezłomnemu bohaterstwu naszych dzielnych zuchów, uchronił swe mienie od grabieży, swe ognisko rodzinne od pohańbienia

niechaj zobaczy wielki obraz filmowy w 2-eh serjach p. t.:

Dla młodzieży i dzieci dozwolone.

Serja II-ga i ostatnia dokończenie.

Którzy dokonali prawdziwego cudu dla oczenia naszej

Ojczyzny.

CUD NAD WISŁĄ

według scenarjusza **Adama Zagórskiego.**

Wykonany w Warszawie przy współudziale najwybitniejszych artystek i artystów naszych scen.

Reżyserował **Ryszard Bolesławski.** Zdjęć dokonał inż. **Zbigniew Gniazdowski.**

Zdjęcia ostatnich WALK pod WARSZAWĄ.

Bohaterska śmierć księdza Skorupki

Wobec nadzwyczaj kosztownej dzierżawy obrazu (200,000 marek) **Ceny miejsc podwyższone.**

Wobec wielkiego natłoku by dać możność wszystkim podziwiania tego obrazu, uprasza się publiczność o przychodzenie na wcześniejsze seansy.

ARTUR GRUSZECKI.

HASŁA

Powieść współczesna.

Wszystkie prawa zastrzeżone i przekładu zastrzeżone.

Czy mam pójść?

Obydwie panny zarumieniły się z przyjemnego wzruszenia, a Marja rzekła:

— Prosiłabym, a żeby pan był tak dobry i spytał go, kiedy może przyjąć pannę Dorotę Polenicką z Litwy w sprawie ważnej?

— Natychmiast służę,— skłonił się z grzecznością dobrze ułożonego kupca,— może panie usiądą, zaraz wrócę.

Wszedł do pokoju na pierwszym piętrze, gdzie byli, prócz gospodarza, Siedź i Jurkowski, do którego zwrócił się zapytaniem poleconem mu przez Marję.

— Do mnie? Do mnie?— powtórzył Jurek z niedowierzaniem, — i kobieta? Kto jej powiedział, że ja tu jestem?

— Pytały, bo jest ich dwie, o adres panna, bo jedna z nich, panna Dorota Polenicka, ma ważny interes. Sądziłem, że dogodzę panu, zawiadamiając o tem.

— Oj, dogodził pan, — rzekł ironicznie, — i na drugi raz pan nie wie, czy jestem i gdzie, wogóle czy żyję, gdyby się o mnie kto pytał, a zwłaszcza kobiety.

— Dobrze, będę wiedział na przyszłość,

a teraz co mam powiedzieć?

Jurek spojrział niepewnie na towarzyszy i chmurny namyślał się.

— Jeśli aż z Litwy przyjechała,— odezwał się Siedź,— i tu cię wyszukała, musi mieć ważny interes.

— Ja z kobietami nie konspiruję, i do mnie nie mogą mieć ważnego interesu,— rzekł stanowczo Jurek,— pewno jakieś głupstwa, rady, prośby, mydlenie.

— Zaw sze wypada,— powiedział Janek,— może ktoś wysłał przez nią wiadomość ważną, nie szukałaby ciebie dla twoich pięknych oczu.

— Jeczce z czego!— zachnął się Jurek,— ale gdzie rozmówić się z nią? u siebie nie chcę i nie mogę.

— Przyjm ją tutaj zaraz, pozbędziesz się kłopotu,— doradzał Janek.

— Zaraz?— zastanowił się.— Nie, nie mogę. Czekamy na Stefana i Jędrka, a ty nie znasz kobiet i nie wiesz, że każda z nich musi się wygadać, co trwa godzinę albo więcej; nie, teraz nie mogę.

— Więc jutro?— uśmiechnął się Janek,— mojem mieszkaniem możesz rozporządzać.

— No, dobrze,— mówił z widoczną niechęcią Jurek,— niechże tu jutro przyjdzie punktualnie o piątej, i dodaj pan,— zwrócił się do subiekta,— że ani chwili nie będę czekał, bo te kobiety zawsze się spóźniają, czy na schadzki, czy w interesie;

— O, pan zna kobiety!— zaśmiał się subjekt, odchodząc, a w drzwiach minął się z Norkim i setnikiem Jędrkiem.

— Czekaliśmy na was,— przemówił Siedź z odcieniem wyrzutu.

— Zaskoczył nas dość przykry wypadek,— odpowiedział Stefan, witając się.

— Cóż takiego?

— Jędrk wie dokładniej, niech opowie— usiadł Stefan zmęczony.

— Piątkę z mej setki dziś rano aresztowano.

— To źle,— mruknął Siedź,— gdzie? W jaki sposób aż pięciu?

— Zarządziłem ćwiczenia patroli z dwóch nieprzyjacielskich obozów, jeden pod Warszawą, drugi pod Grodziskiem, a spotkanie w lesie brwinowskim. Wyjechali piątkami i gdy pierwsza piątka wysiadła w Grodzisku, została aresztowana na dworcu.

— Ile było piątek?— spytał Siedź.

— Cztery.

— Stanowczo za dużo, jak na takie ćwiczenie,— upomniał Siedź,— wzajemnego poznania należy starannie unikać. Co się stało z innymi piątkami?

— Uszły cało. Jedną tylko pochwycono w Grodzisku, zapewne na skutek jakiegoś donosu.

— Czy piątki wiedziały o sobie?— dopytywał się Siedź.

(D. c. n.)

Teatr „ODEON“.

Program od niedzieli 8-go do wtorku 10-go maja r. b.

Sensacja Sezonu! Sensacja Sezonu! Córka nieporównanej MIA MAY, najmłodsza i najpiękniejsza z gwiazd kinematograficznych

EWA MAY

po raz pierwszy na ekranie w wielkim 6-cio aktowym rycerskim dramacie średniowiecznym

SYMPPLICJA

Kazimierz Gomoliszewski

uczeń 6-jej klasy i gimn. państw.

zginął bohaterską śmiercią w walce o Wolność Górnego Śląska w a-taku na Dobrodzień (Gutentag) d. 6 maja 1921 r. przeżywszy lat 18.

Wyprowadzenie zwłok ze szpitala Garnizonowego na cmentarz ś.w. Rocha nastąpi dziś dnia 8 b. m. o godz. 3 po południu. O czym zawiadamia

KOLEDZY.

Cześć Jego pamięci.

Plebiscyt krwi

Pod słamanu oporu Niemiec, ustalając nowe ich granice, zwycięska koalicja przyznała Górnemu Śląskowi Poisco bez plebiscytu.

Alle już nazajutrz Anglja w imię swych kramarskich interesów obaliła tę słuszną uchwałę.

Z bólem serca musiała się na to zgodzić Polska. Zaciśnięcie rąb, zgodził się na to również lud górnośląski.

Cóż uczyniła dyplomacja koalicyjna? Uczyniła wszystko, aby plebiscyt afiszować, aby unieвозмоwić przyłączenie Górnego Śląska do Polski.

Lud górnośląski protestował - naprótno. Wreszcie, milcząc, zgodził się i na tę parodię plebiscytu.

Plebiscyt doszedł wreszcie do skutku. Wrogowie Polski mimo wszystko przerażeni się grubo.

Lud śląski oczekiwał tej decyzji, będącej tylko ścieśnieniem wypełnieniem traktatu Wersalskiego.

Tego już było zawiele. Lud śląski powstał z bronią w ręku i odsoniło się prawdziwe, niefalszowane oblicze Górnego Śląska.

Nie śmie twierdzić nejawszystcy wróg: imienia polskiego, że bój ludu śląskiego jest inscenizowany szewcztw.

zdoleł wywołać powstania przeciwni-mieckie w Hanowerze, Saksonji, czy Brandeburgii.

Przeciwie. Jeżeli z Polski, ze strony czynników decydujących, szły na G. Śląsk jakieś wzmianki, to tylko apel do zachowania spokoju i cierpliwości.

Polaka przeżywa znowu ciężkie chwile, ale wspaniałość niema.

Górnemu Śląskowi musi należeć do Polski, jak taka jest wola ludu górnośląskiego.

Polaka nie chce wojny z Niemcami, chce tylko poszanowanie swych praw i poszanowania traktatu.

Jakie byłyby dalsze następstwa narzutu niemieckiego na G. Śląsk - trudno przewidzieć.

„Miałeś, chłopie, złoty róg Miałeś, chłopie, czapkę z piór

Wpęczenie ultimatum Niemcom!

Paryz. PAT. (Hayes). Wspólne oświadczenie sprzymierzonych, podpisane dn. 5-go maja, opiewa, ja następuje:

Państwa sprzymierzone potwierdzają, że mimo kilkakrotnych ustępstw, uczynionych przez sprzymierzonych od dnia podpisania Traktatu Wersalskiego

leś coś takiego, czego sobie najczekiejelaj wrogowie Polski nie życzą.

I o tem muszą pomyśleć mądry dyplomaci koalicyjni w tej ostatniej chwili, brzemiennej plorunami, gdy radzić będą o zejściu stanowiska wobec wybuchu powstania na G. Śląsku.

Czego trzeba powstańcom?

Od świadków i uczestników ostatnich walk w powiecie lublińskim otrzymaliśmy garść informacji, które uważamy za stosowne częściowo podać do wiadomości publicznej.

Ludność wiejska terroryzowana tak długo przez niemców, niema odwagi wystąpić masowo.

Czego trzeba powstańcom, walczącym o zjednoczenie Polski?

Broni, żywności i opieki sanitarnej. Powstanie wybuchło żywiołowo, niespodziewanie.

Brak ewidencji. Idą ochotnicy w bój i giną.

Ostatnio zarumca się już swrot na lepeze, ale nie o tyle, aby była sbyteczna jak najrychlejsza i jak najwydatniejsza pomoc całego narodu.

Na rząd nie wolno się oglądać. Rząd, skrepowany przez koalicję nie może nic przedsięwziąć, chyba dopiero wtedy, gdyby wojska niemieckie wkroczyły na G. Śląsku.

Na pomoc! Ostatnia to chwila i sposobność. Baczmy, aby się na nas ponownie nie sprawdziły wieszczce słowa posty:

„Miałeś, chłopie, złoty róg Miałeś, chłopie, czapkę z piór

Do ofiar!

Mocarstwa sprzymierzone uchwałyły: a) już dziś przystąpić do wszelkich tymczasowych zarządzeń, które są konieczne do obadzenia sęgiełbia Rurhy przez wojska koalicyjne nad Renem.

b) w myśli art. 233 traktatu pokojowego wezwać komisję reparacyjną, aby notyfikować rządowi niemieckiemu bezwzględnie termin i sposób zapłaty całego długu niemieckiego i uchwały swoje go do tego punktu, zakumunikować rządowi niemieckiemu najdalej w dniu 6-go maja;

c) wezwać rząd niemiecki, aby 1. w przeciągu terminu 6 dniowego od otrzymania wymienionej uchwały, podał kategorycznie i bez zastrzeżeń swoje zdanie co do spalenia zobowiązań tak, jakie one zostały uchwalone przez komisję reparacyjną.

Poszukuje się w Częstochowie 4-5 pomieszczenia tańcaerji.

dzieli bez zastrzeżeń i bezwzględnie zarządzenia notyfikowane rządowi niemieckiemu przez mocarstwa sprzymierzone

Zarządzenia, dotyczące wykonania tych rozporządzeń, których termin już zapadł, muszą być bezwzględnie uszczelnione.

Obadzenie to będzie trwało tak długo, dopóki Niemcy nie wykonają warunków, wyliczonych w punkcie c. Londyn. dn. 5 | 6 1921 r.

Podpisani Lloyd George, Briand Storze, Jasparr i Hayachi.

Telegramy

Powrót Jen. Le Ronda. Paryz. Odwołany nagłoco na swe stanowisko, generał Le Rond wyjechał z Paryża do Opola.

Paryż. Z polecenia rządu francuskiego Jen. Le Rond dn. 5 maja o godz. 18-iej, wyjechał do Opola.

Oświadczenie Brianda Parys. „Petit Journal“, podaje iż Briand w rozmowie, którą miał w Londynie z ministrem Sapieha.

Kraków żąda wkroczenia wojsk polskich na G. Śląsk. Dnia 5 maja o godzinie 12 w po południe odbył się na Rynku krakowskim wiec doradczy.

Pod kossarami po przemówieniu, przedstawiono rezolucję, przyjętą „burzą oklasków“.

Kolej na usługach powstańców. Sonowiec. Dyrekcja kolejowa w Katowicach oddała się do dyspozycji władz powstańczych.

